

Obnovenie premávky Propeleru na Dunaji

(m.h.d. cez rieku?)

Je leto a leto láka k vode. Bratislava a v nej Staré Mesto spolu s Ružinovom a Petržalkou dostali od prírody do vianka prístup k rieke. Zámerne som použil mená samospráv, lebo majú v rukách prostriedky a možnosti, aby benefity zo spomenutého daru prírody uspôsobili na využitie nielen obyvateľov mesta, ale aj jeho návštevníkov.

Ale tam, kde sú ľudia, sú potrebné aj služby. Zodpovednosťou samosprávy je podporovať také aktivity, ktoré prinášajú úžitok širokej verejnosti. Tu má Staromestská strana Dunaja pripravené veľmi dobré podmienky. Pomaly, no predsa ožíva aj predĺžené nábrežie na Staromestskej strane. Vítam a podporujem obnovenie „linky Propeler“ aspoň s dvoma zástavkami. Čas a rozvoj mesta ukázu v blízkej budúcnosti ďalšie možnosti využitia MHD po Dunaji.

Nostalgické spomienky tých, čo zažili romantiku krátkočasnej plavby cez Dunaj na parníčku, však nepostačujú na udržateľnosť takéhoto projektu. Nakoľko pripravovaná rekonštrukcia Starého mosta s rozšírením chodníka pre peších aj električkovým spojením s Petržalkou a zámery s úpravou celého staromestského nábrežia a na petržalskej strane priestorov okolo divadla Aréna, Sadu Janka Kráľa, tiež nevyužitých priestorov po Lunaparku to všetko a ďalšie aktivity, možno už pripravované, sú motiváciou, ale aj ohrozením pre projekt „Propeler“ ak ostanú izolované. Iba ak samospráva obyvateľov mesta dokáže skĺbiť záujmy, stretávajúce sa pri vode (a nielen pri vode), môžeme očakávať pozitívny výsledok.

Možno aj pri riešení funkčnosti, ale aj vzhľadu celého nábrežia. V súčasnosti pôvodné i vynovené nábrežie je ešte stále determinované pontónmi pre veľké lode. A preto celkom chápem odpor Magistrátu aj starostky Starého mesta voči záujmu Slovenského vodohospodárskeho podniku a Plavebnej agentúry Dunaj umiestniť pontóny, slúžiace pre menšie lode, nižšie po prúde. Lenže pre Bratislavu je moderný prístav nevyhnutnosťou. Preto podľa môjho názoru riešením nie je blokovanie iniciatívy, ale jej vzájomné vyregulovanie. Iste je dôležité, aby technické zariadenie pre prístav neobmedzovalo využitie zárodku prinábrežnej promenády „priamo pri vode“. Od budovy Osobného prístaviska po Euroveu a dúfam v budúcnosti i za ňu. Preto by samospráva mala žiadať o zriadenie riadneho prístavu menších výletných lodí a neblokovať aktivitu dotknutých subjektov pseudodôvodmi.

Prístav je a vždy bol požehnaním prislúchajúceho územia, teda aj Bratislavy. Veď prináša príležitosti aj návštevníkov. Je však potrebné objektivizovať jednotlivé funkcie nábrežia a na tomto základe nastaviť podmienky ich prevádzky. Som sklamaný z toho, že námestníčka primátora vo veciach životného prostredia, pani Nagyová- Džerengová zatiaľ nemá pripravenú aktuálnu koncepciu podpory rozvoja oboch nábreží Dunaja. Aj preto, že okrem veta neexistuje ani náznak aktivity v uvádzanej oblasti.

Martin Borgula

Letom letkom o lete fejtlón Martina Borguľa

Leto v meste. Je celkom iné ako na vidieku. Má iné parametre, atmosféru, priority. Plusy aj mínusy. Predovšetkým je nesmierne živé bez ohľadu na stupne dennej horúčavy. Skupinky turistov obdivujú historické dominanty, sezónni návštevníci posedávajú v otvorených kaviarničkách, cukrárnach, reštauráciách, prechádzajú sa (aj nakupujú) v nákupných centrách. Mesto opustili študenti, čas dovoleniek znižuje počet chodcov, náhliacich sa do práce aj z nej. Ale pribúda starých rodičov s vnúčencami, čo prišli do Bratislavy na čas letných prázdnin, vidno rodinky, ktoré si naplánovali výlet do hlavného mesta.

Všade je menej náhlenia ako v ostatnú časť roka, všedné dni majú na sebe prehodený ľahký pláštík víkendových dní. Aj v ponuke kultúrnych podujatí, aj ponuke rýchleho občerstvenia. Jednou vetou – mesto si užíva leta. Chvalabohu aj s vodnými fontánami, keď sa stĺpce teplomerov šplhajú nad 30 stupňov C. Aj so slnečníkmi, klímou, vetraním. Pravda menej s príjemným zvlažovaním ulíc a chodníkov vodou z polievacích áut a nie vždy dostatočne kultúrnou úpravou kvetinových záhrad a záhonov, len čo sa ocitnete mimo troch centrálnych námestí.

Tam sa stáva naša „veľká“ Bratislava až priveľmi malým provinčným mestom. Z chodníkov a základov domov vyrastá burina, všade sa povaľujú smeti, hnijú opadané listy aj kvetné lupene zo stromov, zástavky električiek „krášlia“ hrdzou rozožraté zábradlia. Veru, žiadna krása! Žiada sa vám v horúcich dňoch pobyt pri vode? Výborne, naše mesto má veľa lákavých ponúk. Možno najlákavejšie by boli Zlaté piesky. Svojou rozlohou aj prírodnou scenériou. Lež opäť je problém! Ten istý, čo vo väčšine mesta – nedostatok čistoty, nedostatok kultúry. Na zlatých si za ten „nedostatok“ aj zaplatíte. Veď vstupné sa vyberá od rána až do neskorého popoludnia. A my, ľudia, sme aj takí – čo urobí jeden ohorok, jedna použitá vreckovka?! Nič...málo...skutočne malo?! Našťastie novo upravená časť dunajského nábrežia je naozaj exkluzívna! Aj bohatá ponuka v obchodoch, miesta s rýchlym občerstvením v centre mesta, pestrosť kultúrnych podujatí – máme čím „ohúriť“. Tu sa naozaj nemáme začo hanbiť. Čarovné sú aj uličky a prírodné zákutia vo vilových štvrtiach mesta, nádherný výhľad aj bohatú históriu v artefaktoch ponúka Hrad, prírodná scenéria bratislavského okolia je rajom pre turistov. Aj pre nás, Bratislavčanov.

Také bolo tohoročné bratislavské leto a azda aj to budúce bude. Ako vzácny hrnček starej mamy – len s trochu odbitým uškom v modernej vitríne, kde občas treba aj poutierať prach. Aby všetko bolo tak, ako sa patrí!

9. november 2011 – 21. máj 2012 - pod'akovanie z Banskej Štiavnice i Staromestských Klubov seniorov.

Dva dátumy, ktoré historicky nič nespája, a predsa je medzi nimi zaujímavé prepojenie. Stačí sa spýtať nás, seniorov, členov Denných centier v Starom Meste. Hneď pripomenieme napríklad krásny výlet do Banskej Štiavnice, ktorý – ako viaceré výlety predtým – zorganizoval pre nás poslanec Ing. Martin Borguľa.

Vtedy, 9. novembra 2011, prijala účastníkov výletu Banská Štiavnica tak povediac otvoreným náručím – veď naše prvé kroky viedli na radnicu, kde nás milo aj s malými darčekom prijala primátorka mesta Mgr. N. Babiaková. Program výletu potom pokračoval prehliadkou Mestského múzea a ďalších pamätihodností starobylého mesta. Popoludní sa uskutočnilo stretnutie s členmi Klubu dôchodcov v B.Š. plné neformálnych debát o otázkach, ktoré tešia i trápia, zaujímajú seniorov bez ohľadu na obyvateľskú príslušnosť. Vo chvíľach rozlúčky zaznel prísľub vzájomných neformálnych kontaktov ako aj pozvanie na opätovanie návštevy tentoraz do Bratislavy. A stalo sa – 21. mája t.r. zavítala výprava banskoštiavnických seniorov do Bratislavy. Prijatie starostkou MČ Bratislava – Staré Mesto PhDr. T. Rossovou a poslancom Ing. M. Borguľom malo priam rodinný charakter a vyvolalo u mnohých prítomných vrelé pocity spolupatričnosti a dojatia. Nasledovala prehliadka historických priestorov Radnice s výkladom, prechádzka po historickom jadre mesta aj v moderných priestoroch Eurovey a popoludní príjemné posedenie v DC seniorov na Gaštanovej ulici. Rozšírili sa naše priateľské kontakty, bolo opäť o čom hovoriť, načo spomínať. Aj plánovať ďalšie možnosti vzájomných kontaktov.

Dve podujatia, ktoré nemuseli byť. Ale boli a priniesli inšpiráciu do možných foriem práce s nami, seniormi. Podujatia, ktoré priniesli poznanie, nové kontakty, príjemné zážitky a hlavne radosť a pocity spolupatričnosti. Pozoruhodný príspevok do aktivít Roka aktívneho starnutia a integračnej spolupráce, ale hlavne podnet pre ďalšie plánovanie zaujímavých činností v našich Denných centrách. Iste nie je jednoduché venovať sa v poslanskej činnosti sociálnej oblasti a z nej si vybrať špecificky starostlivosť o kluby dôchodcov. Naše drobné i väčšie starosti sú veľakrát, aj keď neprávom, na chvoste spoločenského aj občianskeho záujmu. Poslanec M. Borguľa, ako sledujeme a hlavne zažívame v našej činnosti, tvrdí opak. A od začiatku svojich poslanskej činnosti často obracia svoju pozornosť a starostlivosť práve k nám, k našim klubom. Patrí mu zato naša vďaka.

Členky klubov so zázemím na Záhrebskej, Kýčerského, Dostojevského rade a Gaštanovej.

Majiteľa psa už vraj môžu vypátrať aj podľa DNA

Iba pred mesiacom sa pod podobným titulkom zamýšľali niektorí komunálni politici nad postihom nedisciplinovaných psíčkarov za „voňavé“ kôpky zanechané na v uliciach a parkoch. Po minulotýždňovom ťažkom incidente, keď bojové psy napadli v Dunajskej Lužnej nič netušiacich občanov, sa opäť potvrdilo že je nevyhnutné riešiť vážne nedostatky v chove psov a zodpovednosti ich majiteľov.

Aktivita poslancov v NR SR je tu nanajvýš potrebná. Zatiaľ asi nikto nesleduje štatistiku poškodenia zdravia ľudí po útokoch necvičených a majiteľmi zanedbávaných psov!? Na komunálnej úrovni nie je totiž možné nahrádzať benevolenciu zákonodarcu, hoci pokusy boli aj v Starom Meste.

Naopak, snaha o pokutovanie tých, čo po svojom miláčikovi neupracú (trebárs aj finančne náročným

dokazovaním na základe analýzy zanechaného exkrementu) vyznieva tragikomicky. Lepším riešením je každodenné upratovanie a zber výlučkov (často nielen psích) vysávačom, ktorý v minulosti fungoval. Staromeštania platia najvyššiu daň z nehnuteľností. Teda mesto a mestská časť by mali toto navýšenie použiť na území Starého Mesta aj na zlepšenie čistoty verejného priestoru i bezpečnosti nás všetkých.

STARÉ MESTO sprísňuje kontrolu čistoty ulíc

Veľmi ma teší, že kritika aktivity staromestských kontrolórov verejného poriadku uverejnená v 2., májovom, vydaní občasnika Staromešťan padla na úrodnú pôdu. Staromestský úrad zvolil metódu kampaní zameraných na určité oblasti alebo skupiny páchatelov znečisťovania. Po neporiadnych psíčkaroch uzavrela kampaň aj voči nedisciplinovaným fajčiarom.

Deklarovaným cieľom kontrol je prinútiť neporiadnych ľudí uvedomiť si, že tak ako doma ani na verejnosti by nemali zanechávať exkrementy svojich miláčikov, či odhadzovať žuvačku alebo ohorok na chodník. Mestská časť začiatkom júla zabezpečila „odžuvačkovanie“ hornej časti Poštovej ulice. Túto aktivitu vnímam ako čiastočnú kompenzáciu za navrátenie zodpovednosti za čistotu chodníka majiteľovi príľahlej nehnuteľnosti v novo schválenom VZN o čistote. Dlhodobo aj ja presadzujem názor, že čistenie verejných priestranstiev je bezo zvyšku povinnosťou samosprávy. Budem preto žiadať, aby sa takéto „hlbkové“ vyčistenie stalo vzorom

aj pre iné chodníky.

Noví inšpektori verejného poriadku majú pracovať najmä v teréne. Ich pohyb na uliciach má byť monitorovaný zariadením GPS :-). Ak nájdú neporiadok v okolí obchodnej prevádzky, upozornia zodpovedného zamestnanca a stanoví termín opätovnej kontroly. Pokuta je nevyhnutná, až keď pri nasledujúcej kontrole nie je na verejnom mieste poriadok. Rovnako budú postupovať i voči správcom alebo spoločenstvám vlastníkov bytových domov. Mojmým zámerom pre blízku budúcnosť je, aby Úrad mestskej časti Staré Mesto ako aj Magistrát Bratislavy zabezpečili čistenie všetkých staromestských chodníkov tak, ako sa čistia cesty a pešia zóna v historickom centre. Veď majú na to vytvorené všetky materiálne podmienky. Treba len prehodnotiť rozpočty, aby viac peňazí išlo na správu územia a menej na byrokraciu.

Martin Borguľa

„Cyklistické a iné pasce“

(námet riešenia kolíznych miest na území Starého Mesta)

Veľmi sa mi pozdáva predstava cestovania po Starom Meste na bicykloch, podporujem zámer zriadenia ich verejnej požičovne s podporou mesta. Snažím sa o nájdenie najlepšej cesty k hospodárnosti pri poskytnutí čo najlepšej dopravnej služby mestským dopravným podnikom. Som konštruktívnou opozíciou pri navrhovaní „parkovacích politik“ mestskej časti Staré Mesto aj celo bratislavskej. Táto aktivita má za cieľ nielen zlepšiť dopravné spojenia a znížiť stres, ale hlavne zachrániť vzácny priestor v širšom centre Bratislavy pre jeho obyvateľov. Ostatných 90 rokov rástla Bratislava prudko a extenzívne, až pokiaľ hlavný uzlový bod už nedokázal zniesť záťaž z toho vyplývajúcu. Čiastkové riešenia a separovanie problémov už nedokážu pomôcť. Srdce mesta dlhodobo ohrozuje kolaps nedostatku priestorov pre parkovanie áut. Parkovacích miest je nedostatok aj pre obyvateľov niektorých ulíc, tu je na mieste budovanie podzemných garáží, čo je podmienkou pri nových budovách. No investičné zámery takýchto parkovísk motivované iba existujúcim dopytom sú škodlivé a budú priťahovať aj ďalšie problémy dynamickej dopravy v širšom

centre. Kombinácia verejnej, motorizovanej či dráhovej dopravy a individuálnej cyklo dopravy by mohla byť tým správnym riešením. Bežný obyvateľ i „nebi-cyklista“ je médiami zasobovaný množstvom faktov o dĺžke cyklistických chodníkov ale aj o úskaliach jazdy a to najmä v Starom Meste. Historické územie je skúpe na priestor a „ponúka“ temer neriešiteľné dopravné lieviky. Chybou je, že riešenia sa hľadajú na úkor chodcov, aj propagátori cyklistiky ustúpili zotrvačnosti ponechávať cesty pre autá v pôvodnom rozsahu a cyklistické vtesnať na chodníky pre chodcov. Koniec koncov veď pre cyklistický.... sa na území mesta vžil názov trasa, chodník nikdy nie cyklistická cesta ako je to pri regionálnych a medzinárodných.

Nie, nechcem pripraviť automobilistom krušné chvíle v Starom Meste, ale jednoducho centrum hlavného mesta musí prejavíť vôľu jeho obyvateľov. Nie je potrebné stavať múry nepochopenia medzi ľuďmi ani veľké čínske. Naopak je nevyhnutné dať ľuďom prijateľné alternatívy. Okrem kvalitného plánu dopravnej obslužnosti verejnej dopravy za neustáleho sledova-

nia potrieb cestujúcej verejnosti ako aj rýchlej reakcie zo strany DPB alebo Magistrátu je to práve pohodlie a bezpečnosť cyklistických ciest. A to aj na úkor motoristickej verejnosti, preto už nepostačí obnoviť či modernizovať zvislé a vodorovné značenie cyklistických „chodníkov“, ale v neprebernom množstve kolíznych miest musí Magistrát a úrad Starého Mesta využiť aj priestor cestnej komunikácie tak, aby sa cyklisti stali absolútne rešpektovanými a chránenými účastníkmi CESTNEJ premávky. Prvou lastovičkou by podľa môjho názoru mala byť trasa od Hlavnej stanice Šancovou na Račianske mýto a cez Legionársku, ďalej po Karadžičovej a Dostojevského rade na Starý most aj napojenie na pobrežnú cyklocestu na Staromestskej strane Dunaja. Ďalšou cestou by mala byť trasa od Račianskeho mýta Mýtnou až na Hodžovo námestie a Hurbanovo námestie a ďalej na námestie SNP, Kamenné a Štúrovou k parku na Štefánikovom námestí a na Starý most. Štefánikova ulica by prirodzene spájala opísané dve vetvy tak ako na ich začiatku je centrálnym bodom Račianske mýto.

Olympijská myšlienka dnes

Letná olympiáda v Londýne sa skončila. Viac ako predošlá ukázala Slovensku, že bez podpory štátu môžeme na svetové alebo olympijské méty zabudnúť. Uplynulých dvadsať rokov totiž prinieslo mnoho rozporuplných teórií a postojov k problematike podpory športu, nielen vrcholového. Žiaľ zväčša sa orientovali na jeho komercializáciu. Dokonca aj príjmy štátu a samospráv z lotérií, dovtedy slúžiacie výhradne na financovanie športu, sa presmerovali inam. Momentálne už aj politici vzdychajú nad rozpačitým výsledkom našich olympionikov, no spomínajú najmä vrcholový šport. Avšak výsledky slovenskej reprezentácie sú objektívnym odrazom zlého stavu kvality športovania v najširšej verejnosti a najmä mládeže. Tu má, okrem štátu, svoj diel zodpovednosti aj samospráva. Ona predsa spravuje školy a ich areály a zásadným spôsobom sa podieľa na ich riadení. Je nepochybné,

že štát je povinný zmeniť svoju zainteresovanosť na organizácii financovania športových aktivít najširšej verejnosti. Má možnosť aj povinnosť podporovať grantmi športové združenia a podujatia všade tam, kde nemožno očakávať záujem súkromných donátorov. Samospráva by však nemala vždy čakať na aktivitu štátu. Má predsa zdroje, ktoré jej ihneď umožňujú podporovať masové športovanie obyvateľov a špeciálne mládeže. Navrhujem preto poslancom zastupiteľstiev Starého Mesta, Bratislavy aj Bratislavského kraja, aby sme čo najskôr pripravili konkrétne riešenia na zlepšenie podmienok pohybových a športových aktivít detí a mládeže. Ak sa nám to podarí, iste nájdeme spôsob, ako priblížiť zdravé rekreačné športovanie aj ich rodičom a starým rodičom.

Župan Bratislavského kraja by sa mohol nechať inšpirovať Primátorom Bratislavy

Tesne pred začiatkom prázdnin Mestské zastupiteľstvo súhlasilo s predajom malometrážnych bytov obyvateľom domu v Ružinov. Na tom by nebolo nič mimoriadne. Totiž dom na Rezedovej 3 s 240 malometrážnymi bytmi, zdedený ako dom – penzión, využíva Magistrát na bývanie seniorov aj s možnosťou prijímania sociálnej služby. Byty si podľa nového rozhodnutia môžu odkúpiť tí, ktorí majú nájomnú zmluvu na dobu neurčitú. Ostatné byty môže mesto naďalej prenajímať na dobu určitú.

Zastupiteľstvo BSK sa doposiaľ nevyrovnalo s obdobnou situáciou v Domov dôchodcov Rača na ulici Pri vinohradoch. Tam po drastickom zvýšení nájmu malometrážnych bytov na trhový úroveň (rovnako obývaných dôchodcami od ich vybudovania za socializmu) vznikol medializovaný škandál. Z toho dôvodu sa VZN BSK zo dňa 17. 06. 2009 o podmienkach poskytovania sociálnych služieb a úhradách v zariadeniach sociálnych služieb muselo opravovať. Petícia obyvateľov penziónu Pri vinohradoch bola akceptovaná iba čiastočne.

Je nevyhnutné zosúladiť postup samospráv voči svojim obyvateľom v podobných prípadoch. Inak nielen seniorom, ale aj ich rodinným príslušníkom ostane iba horká príchuť krivdy.

Po stopách strateného...

„Stratené mesto“ – zaujímavý projekt, výborná myšlienka. Od začiatku leta obdivujú turisti, ale aj Bratislavčania prvú lastovičku tohto zámeru – kulisu bývalej Synagógy Neológov na Rybnom námestí. Ak k nej pridáme dokumentárny film s rovnomenným názvom od režisérky Zuzany Piussi, premietaný vo vnútorných priestoroch spomínanej makety,

a tiež expozíciu Židovského komunitného múzea, máme jedinečnú možnosť „kráčať“ zákutiami starej Bratislavy a pripomínať si jej bohatú históriu. Bratislava – Pressburg – Pozsony – naše mesto má v sebe nielen dejiny židovskej, ale aj nemeckej, maďarskej i chorvátskej komunity a stálu slovenskú či ak chcete sloviensku prítomnosť. Výhodné miesto na Dunaji urobilo z neho stredisko, kde sa spolu zžívali mnohé tradície, životné štýly jej obyvateľstva aj predstavy o jeho vzhľade, smerovaní. Moderná Bratislava stratila veľa pôvodných stôp starobylého Mesta Bratislavovo -Brezalauspurchu, Požoňu či Prešporka. Čo tak pripomínať si ich napríklad aj púťavou formou vizuálno-priestorovej kompozície? Veď mesto má mať svoju „pamäť“, ak chce mať aj svoju plodnú a dynamickú budúcnosť.

O školských dvoroch

Deti v strede mesta – v spleti asfaltových i dláždených chodníkov a ulíc, električkových koľajníc i stojísk na parkovanie, preháňajúcich sa áut, drnčiacich električiek, anonymných chodcov aj skupín turistov, kochajúcich sa krásou a históriou starobylého centra.

Deti v centre mesta – nie náhodní malí návštevníci, ale jeho najmenší obyvatelia. Väčšinou v sprievode dospelých – veď ako ich tu, v ruchu mesta, nechať samé?! Pravda aj dospievajúca mládež – tá sa už nestratí, nepoblúdi, ale sa aj „vyzná“ v spleti brán, podchodov, átrií...možno i starých pivníc a striech. Lákavé dobrodružstvo – vhodný priestor na hru?!

Deti, mládež a hry. Vznikajúce a zanikajúce spoločenstvá. Voľný čas – a čo s ním?! A kde?! Dennodenné otázky, dennodenný problém. Vraj si deti, mladí vždy poradia, vraj rýchlejšie a lepšie ako dospelí. Len či aj vhodne? Hry iba v izbe, hodiny pri počítači, hry na nevhodných, životu nebezpečných miestach, túlačky mestom, kde sa človek rýchlo stáva anonymným, hľadanie virtuálnych priateľov vo svete „akože“ – nedobré, nezdravé riešenia.

Tak čo s nimi? Ako von zo začarovaného kruhu? Nestačia iba heslá, kampane, hodiny etickej výchovy v škole, prísny dohľad rodičov. Treba vhodné podmienky, priestor na voľnočasové aktivity. Predsa nemožno všetok voľný čas detí a dospievajúcich vyplniť organizovanou krúžkovou činnosťou. Človek – malý aj veľký, mladý i starý – potrebuje okolo seba (aj v sebe) dostatok voľného priestoru, voľného času, pocitu, nových možností i náhod.

V menších mestách nie je tento problém až taký vypuklý. V centre Bratislavy je a treba ho riešiť. Možno aj hľadaním netradičných foriem :

Čo tak školské dvory?! Oázy voľného priestoru pekne ohradené, uchránené pred ruchom veľkomesta. Otázka – a hneď sú naporúdzí námietky:

1. Deti sú v škole od rána a popoludní do 16,00 – 17,00 aj na školskom dvore v organizovaných činnostiach – nie je to pre ne príťažlivý priestor
2. Čo na dvore, kde sú len vyhradené športoviská a žiadna oddychová zóna?
3. Kto má strážiť dvor, otvorený pre verejnosť, aby ho táto nedevastovala? Školník má svoju pracovnú náplň obrátenú ku škole a nie k službe pre verejnosť.
4. Nechať školský priestor pre cudzích bez zodpovednosti k riaditeľstvu školy? Kto potom a z akých finančných zdrojov zabezpečí jeho čistotu, nutné opravy, údržbu?

Oprávnené otázky, argumenty, odmietania. Veď školský dvor má celý školský rok pekne od rána do podvečera naplno slúžiť školskej praxi. Bezpečne a v kultúrnom zhlade. Sú k tomu vytvorené podmienky – finančné, materiálne, personálne. Nie prebytočné – iba nevyhnutné. Taká je prax. Nepočíta s priestorom a časom navyše, s dňami víkendov, ani s týždňami a mesiacmi prázdnin.

Ale zišlo by sa, aby počítala. Aby školské dvory v centre mesta – napriek zaužívaným zvyklostiam – boli príťažlivým miestom na oddych a voľné hry detí. Aby v nich bola zeleň, lavičky na oddych pre starých rodičov, dohliadajúcich na vnúčence, fontánky s pitnou vodou aj verejné, hygienicky čisté WC.

Lenže by sa museli nájsť mzdové finančné zdroje na nutné strázenie objektu aj jeho údržbu po záverečnej alebo skoro ráno. Museli by byť finančné zdroje na jeho častejšiu revitalizáciu.

Tu sa nehodí riešenie „iba tak na kolene“, provizórne. Tu sa nehodia ani prázdne gestá a proklamácie. Tu nemožno chcieť, aby škola „mala pochopenie“ a ústretovo riešila problém z nejakých svojich vlastných zdrojov. Ani nemožno chcieť, aby si škola len tak bez presne dohodnutých pravidiel a potrebných financií pustila do svojich priestorov, svojho areálu cudzí subjekt.

Treba hľadať atypické riešenie! Treba možno presviedčať, „lámať“ zaužívanú prax. Ale výsledok by mohol byť všeobecne užitočný. Otvorený nielen pre prítomnosť, ale aj do budúcich rokov. Veď deti, rodiny, byty patria do centra mesta. Ak má naplno žiť. Ak má byť nielen pre úrady, hotely, kultúru a turistické výpravy. Ak má byť naozaj plnokrvným, živým organizmom teraz aj v budúcnosti.

Ako teda nájsť cestu k správnym riešeniam? Zodpovednosť je na školskej samospráve, ale najmä my komunálni poslanci, činní aj v školských radách, by sme mali od úvah, myšlienok, zámerov prejsť ku konkrétnym návrhom a činom. Preto na septembrovom zasadnutí zastupiteľstva chcem predložiť kolegom plán ako na to a verím, že rýchlo nájdeme spoločnú reč.

Chcem pomôcť zlepšiť kvalitu života

Aj v okolí Vášho domu si zaslúžite viac

- bezpečnosti
- čistoty
- zelene

Povedzte mi, čo Vám vadí

- 0905 803 527
- martin@borgula.sk
- www.borgula.sk

BRATISLAVA 1 STARÉ MESTO

Ing. Martin Borguľa

POSLANEC ZA STARÉ MESTO